

MESTSKÁ ČASŤ BRATISLAVA - DEVÍNSKA NOVÁ VES

Materiál na rokovanie Miestneho zastupiteľstva
MČ Bratislava – Devínska Nová Ves
dňa 21. 4. 2021

Bod č. 6

Návrh všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. .../2021, ktorým sa mení Všeobecne záväzného nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzného nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov

(názov podľa pozvánky)

Predkladateľ:

Dárius Krajčír

(titul, meno, priezvisko)

starosta

(funkcia)

Zodpovedný:

Ing. Mária Koprďová

(titul, meno, priezvisko)

prednostka

(funkcia)

Spracovateľ:

Mgr. Erika Labašková

(titul, meno, priezvisko)

právnik

(funkcia)

Materiál obsahuje:

1. Návrh uznesenia (povinné)
2. Dôvodová správa (povinné)
3. Stanoviská odborných komisií
4. Uznesenie Miestnej rady
5. Návrh Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. .../2021, ktorým sa mení Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzného nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov
6. Rozsudok NS SR č. 6Svzn/1/2013
7. Rozsudok NS SR č. 5Svzn/2/2011

Návrh uznesenia:

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava – Devínska Nová Ves

s c h v a ľ u j e

Všeobecne záväzného nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. .../2021, ktorým sa mení Všeobecne záväzného nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzného nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov v predloženom znení.

Dôvodová správa:

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves na svojom zasadnutí dňa 14.12.2016 schválilo uznesením UMZ č. 97/12/2016 Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov.

Navrhujeme Miestnemu zastupiteľstvu mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves zmeniť Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov (ďalej len "VZN") a to tak, že **§ 4a Pravidlá času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov v súvislosti s poskytovaním služieb sa vypustí.**

Po analýze predmetnej časti VZN, zákonnej úpravy a judikatúry máme za to, že časové regulovanie stavebnej činnosti nepatrí do pôsobnosti mestskej časti. Obec pri výkone svojej samosprávy môže prijímať všeobecne záväzné nariadenia, pričom týmito nariadeniami môže upravovať len tie oblasti právnych vzťahov, na ktorých úpravu má právomoc danú jej zákonom. Všeobecne záväzné nariadenie je podzákonný právny predpis a preto nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by išli nad rámec právneho predpisu s vyššou právnou silou, resp. proti takémuto právnomu predpisu. Záväzné podmienky realizácie stavieb posudzuje a určuje výlučne stavebný úrad, pričom pôsobnosť stavebného úradu v stavebnej činnosti je preneseným výkonom štátnej správy. V zmysle § 66 ods. 3 písm. b) zákona č 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) je povinnosťou stavebného úradu v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby zabezpečiť, resp. určiť ochranu verejných záujmov, predovšetkým ochranu zdravia ľudí a životného prostredia, pričom pri skúmaní splnenia podmienky súladu stavby s verejným záujmom, ktorý inštitút subsumuje verejný poriadok, z hľadiska ochrany zdravia ľudí pred hlukom vychádza stavebný úrad z právnej úpravy zákona o ochrane verejného záujmu v spojení s vykonávacou vyhláškou Ministerstva zdravotníctva SR č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí (ďalej len "vyhláška").

Vychádzajúc z uvedeného vyplýva, že mestská časť vykonáva v tejto oblasti prenesený výkon štátnej správy, avšak v právnej úprave stavebného zákona zákonodarca nesplnomocnil obec k prijímaniu všeobecne záväzných nariadení v uvedenej oblasti.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 6Svzn/1/2013 konštatuje: "Stavebná činnosť ako aj ochrana zdravia ľudí pred hlukom, však spadá do oblasti štátnej správy. Záväzné podmienky realizácie stavieb posudzuje a určuje výlučne stavebný úrad, ktorým je podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona obec, pričom pôsobnosť stavebného úradu v stavebnej činnosti a aj v oblasti ochrany zdravia je preneseným výkonom štátnej správy. V právnej úprave stavebného zákona však zákonodarca obce k prijímaniu všeobecne záväzných nariadení v uvedenej oblasti nesplnomocnil."

Taktiež dávame do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Svzn/2/2011, ktoré obdobne ako predchádzajúce rozhodnutie Najvyššieho súdu SR konštatuje, že "Vyhláška je normatívny právny akt, ktorý je vykonávacím právnym predpisom zákona č. 355/2007 Z. z., ktorý v ustanovení § 27 ods. 1 písm. a) ukladá povinnosť neprekročiť prípustné hodnoty hluku, infrazvuku alebo vibrácií. Uvedená vyhláška ustanovuje vo svojej prílohe prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku vo vonkajšom prostredí a prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku a infrazvuku vo vnútornom prostredí budov pre deň, večer a noc, pričom ochrana zdravia pred hlukom a infrazvukom je

zabezpečená vtedy, ak posudzované hodnoty určujúcich veličín hluku a infrazvuku nie sú vyššie ako prípustné hodnoty. To znamená, že primeraná ochrana zdravia pred hlukom a infrazvukom je zabezpečená dodržiavaním prípustných hodnôt pre deň, večer a noc v zmysle vyhlášky ako vykonávacieho predpisu a nie vymedzením konkrétnych dní a hodín." Úplné znenie citovaných judikátov je prílohou k predloženému materiálu.

Stanoviská odborných komisií:

Komisia legislatívy, financií, mandátovej a kontroly na svojom zasadnutí dňa 30.11.2020 uznesením č. 24/11/2020 odporúča miestnemu zastupiteľstvu mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves schváliť Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č./2020, ktorým sa mení Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov v predloženom znení.

Stanovisko Miestnej rady MČ BA DNV:

Miestna rada mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves na svojom zasadnutí dňa 14.04.2021 prijala uznesenie UMR č. 20/4/2021, ktorým odporúča miestnemu zastupiteľstvu mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves schváliť Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č./2021, ktorým sa mení Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov v predloženom znení.

Iné stanoviská:

Návrh

Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č./2021, ktorým sa mení Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov

Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves v zmysle § 6 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, podľa § 7a ods. 2 písm. f), § 15 ods. 2 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov a v súlade s čl. 18 ods. 4 písm. a) a čl. 29 ods. 1 písm. f) Štatútu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy v platnom znení, vydáva toto všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves, ktorým sa mení Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov.

Čl. 1

1. Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov sa mení takto:
 1. V Čl. 1 sa vypúšťa celý ods. 2 s ustanovením § 4a Pravidlá času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov v súvislosti s poskytovaním služieb.
 2. V Čl. 1 sa odseky 3 a 4 prečíslujú na odseky 2 a 3.
2. Ostatné ustanovenia Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2016, ktorým sa mení a dopĺňa všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves č. 6/2013 o pravidlách času predaja v obchode, času prevádzky služieb, času výstavby a rekonštrukcie stavieb a bytov týmto všeobecne záväzným nariadením nedotknuté ostávajú v platnosti.

Čl. 2

1. Toto všeobecne záväzné nariadenie schválilo Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves uznesením UMZ č./04/2021 dňa 21.04.2021.
2. V zmysle ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov bol návrh tohto všeobecne záväzného nariadenia zverejnený na úradnej tabuli a na webovom sídle mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves od 26.11.2020.
3. Toto všeobecne záväzné nariadenie nadobúda platnosť jeho vyvesením na úradnej tabuli mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves a účinnosť pätnástym dňom odo dňa jeho vyvesenia na úradnej tabuli mestskej časti.

Návrh

4. Toto všeobecne záväzné nariadenie bolo vyhlásené vyvesením na úradnej tabuli mestskej časti Bratislava-Devínska Nová Ves dňa a účinnosť nadobúda dňa

Dáriuš Krajčír, v.r.
starosta mestskej časti
Bratislava-Devínska Nová Ves

6Svzn/1/2013

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Bratislava I, Kvetná ul. 13, Bratislava, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava- Staré Mesto, Vajanského nábrežie, 3, Bratislava, o návrhu na vyslovenie nesúladu Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava- Staré Mesto č. 11/2008 zo dňa 9. decembra 2008 so zákonom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 89/2011-74 zo dňa 19. apríla 2013 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 89/2011-74 zo dňa 19. apríla 2013 z m e ň u j e tak, že Všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava- Staré Mesto číslo 11/2008 zo dňa 9. decembra 2008, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach v znení Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto číslo 7/2009 z 29. septembra 2009 vo všetkých jeho ustanoveniach nie je v súlade s § 6 ods. 1, 2 v spojení s § 4 ods. 3 písm. n/ zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom o návrhu Okresnej prokuratúry Bratislava I. - žalobcovi, rozhodol tak, že napadnuté Všeobecne záväzné nariadenie Mestskej časti Bratislava- Staré Mesto č. 11/2008 zo dňa 9. decembra 2008, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach v znení Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto číslo 7/2009 z 29. septembra 2009 vo všetkých jeho ustanoveniach je v nesúlade s ust. § 6 ods. 1 a 2 a § 4 ods. 3 písm. n/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, a preto ho zrušuje. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd z obsahu predložených listín zistil, že dňa 9. 12. 2008 bolo miestnym zastupiteľstvom Mestskej časti Bratislava Staré Mesto schválené Všeobecne záväzné nariadenie č. 11/2008, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 1. januára 2009 v znení Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 7/2009 zo dňa 29. septembra 2009; účelom VZN v zmysle jeho úvodného ustanovenia je určenie pojmov: hluk, zvlášť rušivých hluk, zdroj hluku vo vonkajšom

prostredí, vonkajšie prostredie, zdroje hluku, vnútorné prostredie, stavebné, rekonštrukčné a udržiavacie práce, stavby; v § 2 a 3 VZN žalovaný určil pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach alebo činnostiach a vymedzil, v ktorých dňoch a hodinách je možné vykonávať vyššie uvedené práce a to ako vo vonkajšom prostredí tak i vo vnútornom prostredí; prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I. preskúmal zákonnosť VZN a dospel k záveru, že VZN nie je v súlade s § 6 ods. 1 a 2 v spojení s § 4 ods. 3 písm. n/ zákona o obecnom zriadení, a preto podľa § 22 ods. 1, písm. a/ zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre) podal dňa 30. septembra 2010 proti tomuto VZN protest prokurátora č. k. Pd 102/10 - 10, v ktorom poukázal na skutočnosť, že VZN Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto má podzákonný charakter a z toho dôvodu nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by išli nad rámec právneho predpisu s vyššou právnou silou, resp. proti takémuto predpisu, v proteste uviedol dôvody prezentované aj v žalobe; dňa 2. novembra 2010 sa uskutočnilo zasadnutie miestneho zastupiteľstva Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, ktoré vydalo rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora. Krajský súd mal ďalej preukázané, že z dôvodovej správy k uzneseniu o nevyhovení protestu prokurátora zo dňa 2. novembra 2010 vyplýva, že všeobecne záväzné nariadenie bolo prijaté za účelom predchádzania narušenia pohody bývania na zastavenom území mestskej časti, zásahom do pokojného stavu vykonávaním stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prác a výrobnou činnosťou; v predmetnom nariadení nemala byť podľa deklarovania miestneho zastupiteľstva riešená ochrana zdravia pred hlukom a vibráciami ani stavebná činnosť z hľadiska stavebného zákona, keďže mestská časť konala v mene komunity, pretože obyvatelia sa domáhali ochrany pred obťažovaním hlukom zo stavebných činností, pričom sa nejednalo o individuálny, ale lokálny problém, a preto podľa mestskej časti nariadenie bolo prijaté za účelom dosiahnutia verejného prospechu a podľa názoru žalovaného pod verejný poriadok spadajú všetky činnosti, ktoré narúšajú pohodu bývania, užívania majetku obyvateľmi mestskej časti pri minimalizácii zásahov proti tým, ktorí vykonávajú výrobnú činnosť dočasne.

Krajský súd súlad napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia č. 11/2008 so zákonom posudzoval v intenciách právnej úpravy ustanovenej v § 4 ods. 3 písm. n/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon 369/1990 Zb. alebo zákon o obecnom zriadení) v spojení s § 6 ods. 1 a 2 a v spojení s právnou úpravou ustanovenou § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z., s § 62 písm. m/ tohto zákona a s § 1 ods. 1, 2 a s § 4 ods. 1, 2 vyhlášky, ďalej v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 43 a v § 43g ods. 1 stavebného zákona v spojení s § 2 písm. c/ až ii/ a § 4 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré právne normy citoval.

Krajský súd konštatoval, že žalovaný ako organ územnej samosprávy pri vydávaní Všeobecne záväzného nariadenia sa dôsledne neriadil a vo svojom nariadení plne nerešpektoval citovanú právnú úpravu. Podľa názoru súdu v danom prípade účelom prijatia nariadenia bolo obmedzenie a určenie doby činností, pri ktorých vzniká hluk bez ohľadu na zákonmi stanovené prípustné hodnoty hluku upravené osobitnými predpismi.

Krajský súd mal za to, že v rámci plnenia úloh samosprávy malo miestne zastupiteľstvo Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto oprávnenie prijať vyššie uvedené Všeobecne záväzné nariadenie, avšak v takom znení, ktoré by rešpektovalo zákonnú požiadavku uvedenú v paragrafe 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., s poukazom na to, že vyhláška je normatívny právny akt ktorý je vykonávacím právnym predpisom zákona č. 255/2000 Z. z., A taktiež podľa názoru krajského súdu žalovaný napadnutým nariadením, ktorým zasiahol i do oblasti preneseného výkonu štátnej správy, tým, že nevymedzuje aj maximálne možný rozsah stavebných a rekonštrukčných a udržiavacích prác alebo činností je VZN je v týchto častiach veľmi neurčité až nezrozumiteľné a jednoznačne z neho nevyplýva, aké práva a povinnosti majú fyzické a právnické osoby pri vykonávaní jednotlivých druhov prác a činností. Ďalej konštatoval, že všeobecne záväzné nariadenie takisto neuvádza, akým spôsobom je potrebné obyvateľov oboznámiť sa s výkonom tejto činnosti.

Krajský súd dospel k záveru, že vo VZN sú nejednoznačné formulované práva a povinnosti, čo môže vznášať neistotu do právnych vzťahov vyplývajúcich z obsahu všeobecne záväzného nariadenia.

Považujúc návrh žalobcu za dôvodný, krajský súd vyslovil, že Všeobecne záväzné nariadenie č. 11/2008 je nesúladne s § 6 ods. 1 a 2 a § 4 ods. 3 písm. n/ zákona o obecnom zriadení, a preto ho zrušil.

Ďalej konštatoval, že vzhľadom na okolnosť, že v návrhu na dočasné pozastavenie účinnosti napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia neboli preukázané obavy z ohrozenia základných práv a slobôd, značná hospodárska škoda, ani nenapraviteľný následok nevydal samostatné uznesenie o tomto návrhu žalobcu.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného, ktorou namietal vecnú príslušnosť krajského súdu vo veci konať, a to vzhľadom k právnej úprave ustanovenej v § 7 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250zfa ods. 1 O.s.p. a v zmysle čl. 125 ods. 1 písm. c/ a d/ Ústavy Slovenskej republiky, ktorú citoval.

Taktiež krajský súd považoval za nedôvodnú námietku žalovaného, ktorou namietal svoju pasívnu legitímáciu, s poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 1a ods. 1 a 2 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislava v znení neskorších predpisov v spojení s § 7a ods. 1 a 2 uvedeného zákona a s § 15 ods. 1 a 2 písm.a/ zákona a vychádzajúc z právnej úpravy ustanovenej v § 4 ods. 3 písm. h/ a n/ zákona o obecnom zriadení v § 5 ods. 1 a 2 uvedeného zákona, ktorú právnu úpravu citoval.

Protí uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a návrh prokurátora zamietol, alebo aby rozsudok krajského súdu zrušil, prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 O. s.p. a podal návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa článku 125 ods. 1 Ústavy SR, alebo aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd v napadnutom rozsudku vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a rozhodol vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. Uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na konanie aplikoval postup obdobný právnej úprave, ktorá upravuje odlišnú oblasť a to rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov a tým neprípustne nad rámec svojich kompetencií zverených mu zákonom zasiahol do samosprávnej pôsobnosti mestskej časti. Nesprávne právne posúdenie videl v tom, že všeobecne záväzné nariadenie nie je rozhodnutím.

Vytýkal súdu prvého stupňa, že v konaní prekročil svoje právomoci, keď v napadnutom rozsudku zrušil všeobecne záväzné nariadenie, považujúc takýto postup za neprípustný a zároveň nevykonateľný. Vyslovil názor, že prvostupňový súd si prisvojil právomoc, ktorá mu nepatrí, keďže zákon zveril do právomoci súdu rozhodovať o nesúlade všeobecne záväzného nariadenia a v žiadnom prípade mu však nezveril do právomoci takéto nariadenie zrušiť. Uviedol, že v prípade vyslovenia nesúlady stráca nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia VZN platnosť a mestská časť je povinná VZN uviesť do súladu, ak tak neurobí, ustanovenia VZN strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Dôvodil, že právny poriadok však v žiadnom prípade neumožňuje súdu zasiahnuť do normotvornej pôsobnosti samosprávy tak, že nariadenie zruší. Poukázal na to, že účelom a predmetom konania o súlade právnych predpisov je posúdenie obsahového súladu právneho predpisu nižšej právnej sily s predpisom vyššej právnej sily, dôvodiac, že kompetencia prijímať a rušiť všeobecne záväzné nariadenia patrí do výlučnej právomoci samosprávy a to konkrétne zastupiteľskému zboru, do ktorej môže súdna mocť zasahovať len zákonom ustanoveným spôsobom (vyslovení nesúlady). V danej súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia sp. zn. 1Svzn7, 46/2011, 6Svzn 1/2012).

Ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu vnáša do právneho systému pochybnosti do právnej istoty účastníkov právnych vzťahov, zdôrazniac, že i keď neúčinné rozhodnutie, ktoré vydal, síce nemôže spôsobovať právne následky, avšak je zrejmé, že účastníci právnych vzťahov sa v domnienke správnosti tohto rozhodnutia, môžu domáhať neplatnosti všeobecne záväzného nariadenia.

Záverom uviedol, že sa pridržiava svojho vyjadrenia k namietaným skutočnostiam a zdôrazňuje, že návrh prokuratúry vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, tzn. interpretačného pravidlá, ktoré je zakotvené v paragrafe 4 ods. 4 zákona č. 369 /1990 Zb. a to tak, že zvyrazňuje samosprávnu pôsobnosť pred pôsobnosťou štátnej správy.

Žalobca k odvolaniu žalovaného sa vyjadril tak, že navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu vo výroku o vyslovení nesúlady všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti so zákonom potvrdil a zrušil výlučne vo výroku o zrušení žalobou napadnutého všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti.

V dôvodoch vyjadrenia žalobca uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na žalobnom návrhu a jeho dôvodoch. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o vyslovení

nesúladu predmetného všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti so zákonom považoval za súladný so zákonom. Vyslovil názor, že v tejto časti súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, riadne sa vysporiadal so všetkými pre posúdenie veci rozhodnými skutočnosťami a nie je potrebné ani doplnenie dokazovania o žiadne ďalšie skutočnosti a dôkazy. Uviedol, že či už so zrušujúcim zákonom odporujúcim výrokom súdu prvého stupňa alebo bez neho stratí všeobecne záväzné nariadenie zo zákona účinnosť - dňom nadobudnutia právoplatnosti výroku odvolaním napadnutého prvostupňového rozsudku o vyslovení jeho nesúladu so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <<http://www.nsud.sk>> (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné len vo vzťahu k časti výroku prvostupňového rozsudku, týkajúceho sa zrušenia predmetného všeobecne záväzného nariadenia a v ostatných častiach mu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa návrhu žalobcu na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia žalovaného so zákonom vyhovel a súčasne predmetné všeobecne záväzné nariadenie zrušil. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj predmetné všeobecne záväzné nariadenie z hľadísk jeho obsahu a procesu prerokovania a schvaľovania a z tohto pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými dôvodmi uvedenými v návrhu žalobcu (navrhovateľa) a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil súlad napadnutého všeobecne záväzného nariadenia žalovaného so zákonom.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo posúdenie súladnosti Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava- Staré Mesto číslo 11/2008 zo dňa 9. decembra 2008, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach v znení Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto číslo 7/2009 z 29. septembra 2009 so zákonom o obecnom zriadení, na základe návrhu Okresnej prokuratúry Bratislava I., ktorým prokurátor podľa § 250zfa O.s.p. žiadal vysloviť nesúlad uvedeného VZN vo všetkých jeho ustanoveniach s § 6 ods. 1 a 2 a s § 4 ods. 3. písm. n/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 250zfa O.s.p. ods.1 až 6 ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže

prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Účastníkmi konania sú obec, vyšší územný celok a prokurátor.

Príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v obvode ktorého sa nachádza obec, ktorá vydala všeobecne záväzné nariadenie, alebo sídlo samosprávneho kraja, ktorý vydal všeobecne záväzné nariadenie.

Proti rozhodnutiu súdu je prípustné odvolanie.

Ak súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi všeobecne záväzným nariadením a právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Obec, vyšší územný celok, ktoré vydali všeobecne záväzné nariadenie, sú povinné do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj neurobí, všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Súd môže uznesením na návrh prokurátora dočasne pozastaviť účinnosť všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, prípadne niektorého jeho ustanovenia, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. Takéto uznesenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo vydané; inak dočasné pozastavenie účinnosti všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, prípadne niektorého jeho ustanovenia zaniká nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu o veci samej.

Podľa § 250zf O.s.p. ods.1 až 4 ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

Účastníkmi konania sú obec, mesto, mestská časť alebo vyšší územný celok a prokurátor.

Príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v ktorého obvode sa nachádza obec, mesto, mestská časť alebo sídlo vyššieho územného celku.

Proti rozhodnutiu súdu je prípustné odvolanie.

Z citovanej právnej normy ustanovenej v § 250zfa Občianskeho súdneho poriadku vyplýva vôľa zákonodarcu zabezpečiť súlad všeobecne záväzného nariadenia obce alebo

vyššieho územného celku so zákonom a pokiaľ obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy; príslušným na konanie a rozhodnutie o návrhu prokurátora je krajský súd, v obvode ktorého sa nachádza obec, ktorá vydala všeobecne záväzné nariadenie, alebo sídlo samosprávneho kraja, ktorý vydal všeobecne záväzné nariadenie a účastníkmi tohto konania sú obec, vyšší územný celok a prokurátor.

Z citovanej právnej normy ustanovenej v § 250zf Občianskeho súdneho poriadku vyplýva vôľa zákonodarcu zabezpečiť súlad uznesenia obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku so zákonom a pokiaľ obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia, príslušný na konanie a rozhodnutie o návrhu prokurátora je tiež krajský súd, v ktorého obvode sa nachádza obec, mesto, mestská časť alebo sídlo vyššieho územného celku a účastníkmi konania sú obec, mesto, mestská časť alebo vyšší územný celok a prokurátor.

Zákonodarca systematicky začlenil konanie súdu podľa právnej úpravy ustanovenej v § 250zf a § 250zfa do siedmej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku označenej ako osobitné konania. Z uvedených dôvodov súd konajúci o návrhu prokurátora v zmysle § 250zf alebo v zmysle § 250zfa O.s.p. postupuje v konaní v zmysle právnej úpravy ustanovenej v prvej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúce všeobecné ustanovenia o správnom súdníctve (piata časť Občianskeho súdneho poriadku).

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis odvolací súd nesúhlasí s argumentáciou žalovaného uvedenou v odvolaní, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na konanie aplikoval postup obdobný právnej úprave, ktorá upravuje odlišnú oblasť a to rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov a tým neprípustne nad rámec svojich kompetencií zverených mu zákonom zasiahol do samosprávnej pôsobnosti mestskej časti, pričom nesprávne právne posúdenie videl v tom, že všeobecne záväzné nariadenie nie je rozhodnutím.

Z postupu súdu vyplýva, že o návrhu prokurátora na vyslovenie nesúlady predmetného všeobecne záväzného nariadenia obce - žalovaného, konal a rozhodoval v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 250zfa O.s.p., ktorú právnu normu v napadnutom rozhodnutí aj citoval. Z napadnutého rozhodnutia a ani z postupu súdu prvého súdu nevyplýva, že by

zákonnosť napadnutého všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti posudzoval ako rozhodnutie orgánu verejnej správy v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalovaného, ktorou namietal, že súd prvého stupňa, v napadnutom rozsudku zrušil všeobecne záväzné nariadenie, vysloviac názor, že prvostupňový súd si prisvojil právomoc, ktorá mu nepatrí, keďže zákon zveril do právomoci súdu rozhodovať o nesúlade všeobecne záväzného nariadenia a v žiadnom prípade mu však nezveril do právomoci takéto nariadenie zrušiť, dôvodiac, že kompetencia prijímať a rušiť všeobecne záväzné nariadenia patrí do výlučnej právomoci samosprávy, čím súd v rozopre so zákonom zasiahol do jej normotvornej pôsobnosti, poukazom na to, že účelom a predmetom konania o súlade právnych predpisov je posúdenie obsahového súladu právneho predpisu nižšej právnej sily s predpisom vyššej právnej sily.

Zákonodarca zveruje do právomoci súdu konať a rozhodovať o návrhu prokurátora na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia obce alebo vyššieho územného celku so zákonom a o jeho návrhu na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy vo veciach pri plnení úloh štátnej správy. Súd je v tomto konaní viazaný právnou úpravou ustanovenou v právnej norme § 250zfa O. s. p. a návrhom žalobcu - prokurátora. Súd má právomoc v zmysle právnej úpravy ustanovenej v právnej norme § 250zf O. s. p. zrušiť na návrh prokurátora len uznesenie obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku ak je v rozpore so zákonom a pokiaľ obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku svoje uznesenie na základe protestu prokurátora nezruší.

V danom prípade prokurátor ako žalobca podal návrh na vyslovenie nesúladu predmetného všeobecne záväzného nariadenia žalovaného so zákonom o obecnom zriadení. Povinnosťou súdu prvého stupňa bolo konať a rozhodovať v rozsahu a v dôvodoch návrhu prokurátora postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 250zfa O. s. p., ktorú napokon v napadnutom rozhodnutí aj citoval. Pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom nielen rozhodol o nesúlade predmetného všeobecne záväzného nariadenia žalovaného so zákonom o obecnom zriadení, ale ho súčasne aj zrušil, rozhodol ultra petitem a súčasne v rozpore s citovanou právnou úpravou ustanovenou v § 250zfa O. s. p. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že vyslovil nesúlad predmetného všeobecne záväzného nariadenia žalovaného so zákonom o obecnom zriadení v zmysle návrhu prokurátora - žalobcu, v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa odkazom na obsah svojho vyjadrenia k namietaným skutočnostiam a zdôraznil, že návrh prokuratúry vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, tzn. interpretačného

pravidla, ktoré je zakotvené v paragrafe 4 ods. 4 zákona č. 369 /1990 Zb. a to tak, že zvýrazňuje samosprávnú pôsobnosť pred pôsobnosťou štátnej správy, odvolací súd s touto námietkou nemohol súhlasiť.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu týkajúcich sa nesúhlasu s prvostupňovým rozhodnutím v časti, ktorou súd prvého stupňa vyslovil nesúlad predmetného všeobecne záväzného nariadenia žalovaného so zákonom o obecnom zriadení a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásadných otázkach (nesúlad VZN so zákonom o obecnom zriadení) odchýlil od argumentov a relevantných právnych záverov v napadnutej časti prvostupňového rozhodnutia vo veci samej spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku v napadnutej časti (nesúlad VZN so zákonom o obecnom zriadení) napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci vo vyššie uvedenej časti krajským súdom za správne a súladné so zákonom a aby v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 369/1990 Zb. v platnom znení obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Vo veciach, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 369/1990 Zb. v platnom znení obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

Samosprávu obce vykonávajú obyvatelia obce a) orgánmi obce, b) hlasovaním obyvateľov obce, c) verejným zhromaždením obyvateľov obce.

Obec pri výkone samosprávy najmä a) vykonáva úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnuiteľným a nehnuteľným majetkom obce a s majetkom vo vlastníctve štátu prenechaným obci do užívania, b) zostavuje a schvaľuje rozpočet obce a záverečný účet obce, c) rozhoduje vo veciach miestnych daní a miestnych poplatkov a vykonáva ich správu, d) usmerňuje ekonomickú činnosť v obci, a ak tak ustanovuje osobitný predpis, vydáva súhlas, záväzné stanovisko, stanovisko alebo vyjadrenie k podnikateľskej a inej činnosti právnických osôb a fyzických osôb a k umiestneniu prevádzky na území obce, vydáva záväzné stanoviská k investičnej činnosti v obci, e) utvára účinný systém kontroly a vytvára vhodné organizačné, finančné, personálne a materiálne podmienky na jeho nezávislý výkon, f) zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, obecného cintorína, kultúrnych, športových a ďalších obecných zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností obce, g) zabezpečuje verejnoprospešné služby, najmä nakladanie s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom, udržiavanie čistoty v obci, správu a údržbu verejnej zelene a verejného osvetlenia, zásobovanie vodou, odvádzanie odpadových vôd, nakladanie s odpadovými vodami zo žúmp a miestnu verejnú dopravu, h) utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, na vzdelávanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport, i) plní úlohy na úseku ochrany spotrebiteľa a utvára podmienky na zásobovanie obce; určuje nariadením pravidlá času predaja v obchode, času prevádzky služieb a spravuje trhoviská, j) obstaráva a schvaľuje územnoplánovacia dokumentáciu sídelných útvarov a zón, koncepciu rozvoja jednotlivých oblastí života obce, obstaráva a schvaľuje programy rozvoja bývania a spolupôsobí pri utváraní vhodných podmienok na bývanie v obci, k) vykonáva vlastnú investičnú činnosť a podnikateľskú činnosť v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce, l) zakladá, zriaďuje, zrušuje a kontroluje podľa osobitných predpisov svoje rozpočtové a príspevkové organizácie, iné právnické osoby a zariadenia, m) organizuje hlasovanie obyvateľov obce o dôležitých otázkach života a rozvoja obce, n) zabezpečuje verejný poriadok v obci: nariadením môže ustanoviť činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané alebo obmedzené na určitý čas alebo na určitom mieste, o) zabezpečuje ochranu kultúrnych pamiatok v rozsahu podľa osobitných predpisov a dbá o zachovanie prírodných hodnôt, p) plní úlohy na úseku sociálnej pomoci v rozsahu podľa osobitného predpisu, r) vykonáva osvedčovanie listín a podpisov na listinách, s) vedie obecnú kroniku v štátnom jazyku, prípadne aj v jazyku národnostnej menšiny.

Ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce.

Zákonodarca v citovanej právnej úprave ustanovenej v právnej norme § 4 ods. 3 zákona o obecnom zriadení zveruje do právomoci obce pri výkone samosprávy celý rad oprávnení na zabezpečenie chodu života v jej obvode. Obec pri výkone samosprávy je oprávnená schvaľovať všeobecne záväzné nariadenia na zabezpečenie jej úloh v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 4 ods. 3. Pokiaľ obec plní úlohy štátnej správy je oprávnená schvaľovať nariadenia len na základe splnomocnenia zákona a v jeho medziach. Nariadenia obce však vždy musia byť v súlade Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Povinnosťou žalovaného - Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto v procese prerokovania ako aj schvaľovania predmetného Všeobecne záväzného nariadenia č. 11/2008 bolo postupovať v súlade s právnou úpravou ustanovenou v citovaných právnych normách zákona o obecnom zriadení a z uvedených dôvodov bolo taktiež jeho povinnosťou postupovať v súlade s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 50/50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon), v zákone č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane verejného zdravia) a vo vykonávacích vyhláškach upravujúcich oblasť, ktorou sa nariadením dotýkal.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je nesporné, že uznesením č. 134/2008 z 9. decembra 2008 bolo schválené Miestnym zastupiteľstvom Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto Všeobecne záväzného nariadenie Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 11/2008, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach. VZN nadobudlo účinnosť 1. januára 2009. Z obsahu predmetného všeobecne záväzného nariadenia vyplýva, že v § 2 je časovo limitované vykonávanie stavebných, rekonštrukčných, udržiavacích prác a výrobné činnosti vo vonkajšom prostredí a v jeho § 3 vo vnútornom prostredí obytných budov, ako vo vonkajšom, tak aj vo vnútornom prostredí, môžu byť tieto činnosti vykonávané v pracovných dňoch od 08.00 hodiny do 18.00 hodiny a v sobotu od 08.00 hodiny do 13.00 hodiny, v ostatnom čase a v dňoch pracovného pokoja je zakázané vykonávať stavebné, rekonštrukčné a udržiavacie práce a výrobnú činnosť. Z uvedenej úpravy VZN je zrejmé v § 2 a v § 3 v spojení s jeho § 1, mestská časť obmedzila vykonávanie stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prác za účelom ochrany zdravia obyvateľstva pred hlukom.

Pre posúdenie súladu predmetného všeobecne záväzného nariadenia so zákonom je predovšetkým posúdenie, či ide o nariadenie prijímané vo veciach samosprávy obce alebo vo veciach výkonu prenesenej štátnej správy. Obec (alebo mestská časť) pri výkone svojej samosprávy môže prijímať všeobecne záväzné nariadenia a VZN môže upravovať len tie

oblasti právnych vzťahov, na ktorých úpravu má obec (mestská časť) právomoc danú jej zákonom. Obec môže určiť činnosti, ktorých vykonávanie je na určitý čas alebo na určitom mieste obmedzené či zakázané, len v prípade, že ide o výkon samosprávy. Stavebná činnosť, ako aj ochrana zdravia ľudí pred hlukom, však spadá do oblasti štátnej správy. Záväzné podmienky realizácie stavieb posudzuje a určuje výlučne stavebný úrad, ktorým podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona je obec, pričom pôsobnosť stavebného úradu v stavebnej činnosti a aj v oblasti ochrany zdravia ľudí je preneseným výkonom štátnej správy. V zmysle právnej úpravy stavebného zákona týkajúcej sa územného konania (§§ 32) a stavebného konania (§§ 54) je vo výlučnej kompetencii stavebného úradu posúdenie, či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby stavby a teda aj vykonávanie stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích práce s tým súvisiace. V rámci stavebného konania v zmysle § 66 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona je povinnosťou stavebného úradu v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby zabezpečiť resp. určiť ochranu verejných záujmov, ako aj ochranu zdravia ľudí, pričom pri skúmaní splnenia podmienky súladu stavby s verejným záujmom, ktorý inštitút subsumuje verejný poriadok, z hľadiska ochrany zdravia ľudí pred hlukom vychádza stavebný úrad z právnej úpravy zákona o ochrane verejného zdravia v spojení s vykonávacou vyhláškou MZ SR č. 549 /2007 Z. z.

Zákonodarca v právnej norme v § 4 ods.4 zákona o obecnom zriadení ustanovuje, že ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce. Súčasne zákonodarca v právnej norme § 117 ods.1 stavebného zákona ustanovuje, že stavebným úradom je obec a pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

Vychádzajúc z uvedeného stavebná činnosť podlieha právnej úprave stavebného zákona, ktorý zveruje do právomoci stavebného úradu, ktorým je obec (mestská časť) s pôsobnosťou preneseného výkonu štátnej správy, konať a rozhodovať o realizácii stavieb, v rámci ktorého konania je jej povinnosťou v schvaľovacom procese povolenia a realizácie stavby až do jej ukončenia kolaudáciou sledovať splnenie zákonnej podmienky súladu stavby (teda aj stavebných a rekonštrukčných prác) s verejným záujmom, súčasťou ktorého je aj zabezpečenie veškernej ochrany zdravia, a v prípade zistenia porušenia zákona stavebníkom, zjednať nápravu. V právnej úprave stavebného zákona však zákonodarca obce k prijímaniu všeobecne záväzných nariadení v uvedenej oblasti nespĺnomocnil.

Vzhľadom k uvedenému pokiaľ oblasť právnych vzťahov upravená v predmetnom všeobecne záväznom nariadení spadá do pôsobnosti orgánov štátnej správy, resp. obce pri prenesenom výkone štátnej správy a právna norma § 4 ods. 3 zákona o obecnom zriadení vo všetkých jeho písmenách ustanovuje výlučne samosprávnu pôsobnosť obce, nie je preto možné túto oblasť právnych vzťahov vzťahnúť ani pod právnu úpravu ustanovenú v § 4 ods. 3 písm. n/ zákona o obecnom zriadení. Z uvedených dôvodov Miestne zastupiteľstvo Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto porušilo § 6 ods. 2 zákona

o obecnom zriadení vo všetkých ustanoveniach VZN, keďže zákon obce k prijímaniu všeobecne záväzných nariadení v uvedenej oblasti nespĺnomocnil.

Vychádzajúc právnej úpravy stavebného zákona a zákona o ochrane verejného zdravia a jeho vykonávacej vyhlášky, na ktorú sa odvolával žalobca a ktorú v návrhu aj citoval, aj podľa názoru odvolacieho súdu právna úprava uvedená v ustanoveniach predmetného všeobecne záväzného nariadenia je v rozpore s týmito ustanoveniami zákona a vykonávacej vyhlášky, pretože pokiaľ žalovaný pri prevzatých pojmoch uvádza odkaz odvolávajúci sa na právne predpisy, z ktorých boli tieto pojmy prevzaté, bolo potrebné, aby boli vo všeobecne záväznom nariadení aj citované v takom istom znení ako sú ustanovené v týchto právnych predpisoch. Takáto neurčitosť pri citovaní, resp. vlastnom vytváraní pojmov vo všeobecne záväznom nariadení spôsobuje jeho nezrozumiteľnosť, majúca za následok vytvorenie priestoru rôzneho výkladu pri ich aplikácii, čo môže v konečnom dôsledku spôsobiť právnu neistotu pri realizácii práv a povinností fyzických a právnických osôb v upravovanej oblasti právnych vzťahoch.

Z dôvodov uvedených vyššie odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že mestská časť predmetné všeobecne záväzné nariadenie prijala podľa § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, pretože skutočnosť upravená v tomto všeobecne záväznom nariadení spadajú pod výkon štátnej správy a nie pod výkon samosprávy obce (mestská časť), a preto nemohlo byť vydané podľa § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd návrhu Okresného prokurátora Bratislava I vyhovel a rozhodol o nesúlade predmetného všeobecne záväzného nariadenia žalovaného so zákonom o obecnom zriadení rozhodol v súlade s § 250zfa O.s.p.. A vzhľadom k tomu, že krajský súd predmetné všeobecne záväzné nariadenie aj zrušil, na čo mu právna úprava ustanovená v § 250zfa O.s.p. nedala oprávnenie, odvolací súd z dôvodov uvedených vyššie napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá a s § 220 O.s.p. v znení uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1 tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, i keď mu vzniklo právo na ich náhradu, keďže bol v tomto konaní úspešný, pretože mu v tomto konaní trovy nevznikli a žalovanému z dôvodu, že mu zákon právo na ich náhradu nepriznáva.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

Zdroj: <https://obcan.justice.sk>

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci navrhovateľky **Okresnej prokuratúry Bratislava II**, so sídlom Kvetná 13, Bratislava, proti odporčyni **Mestskej časti Bratislava – Ružinov**, so sídlom Mierová 21, Bratislava, v konaní o nesúlade Všeobecného záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava – Ružinov č. 8/2009 so zákonom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. júla 2011, č. k. 1S/143/2010-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. júla 2011, č. k. 1S/143/2010-36 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní podľa § 250zfa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) rozhodol, že Všeobecne záväzné nariadenie (ďalej aj „VZN“) Mestskej časti Bratislava – Ružinov č. 8/2009 zo dňa 24. novembra 2009, ktorým sa určujú protihlukové pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných

a udržiavacích prácach alebo činnostiach je v nesúlade s ustanovením § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, a preto ho zrušuje; účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie krajský súd právne odôvodnil ustanoveniami § 4 ods. 3 písm. n/ a § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“ alebo „zákon o obecnom zriadení“), § 27 ods. 1 písm. a/ a § 62 písm. m/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z. z.“) ako aj § 1 ods. 1 a 2 a § 4 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 549/2007 Z. z.“), keď dospel k záveru, že odporkyňa sa citovanými zákonnými ustanoveniami, ako orgán územnej samosprávy pri vydávaní VZN dôsledne neriadila a obsah ustanovení § 2 a 3 VZN je v rozpore s vyššie uvedenou vyhláškou.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že v rámci plnenia úloh samosprávy malo miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava – Ružinov oprávnenie prijať vyššie uvedené VZN, avšak v takom znení, ktorý by rešpektovalo zákonnú požiadavku uvedenú v § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb.. Vyhláška je normatívny právny akt, ktorý je vykonávacím právnym predpisom zákona č. 255/2007 Z. z., ktorý v ustanovení § 27 ods. 1 písm. a/ ukladá povinnosť neprekročiť prípustné hodnoty hluku, infrazvuku alebo vibrácií. Uvedená vyhláška ustanovuje vo svojej prílohe prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku vo vonkajšom prostredí a prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku a infrazvuku vo vnútornom prostredí budov pre deň, večer a noc, pričom ochrana zdravia pred hlukom a infrazvukom je zabezpečená vtedy, ak posudzované hodnoty určujúcich veličín hluku a infrazvuku nie sú vyššie ako prípustné hodnoty. To znamená, že primeraná ochrana zdravia pred hlukom a infrazvukom je zabezpečená dodržiavaním prípustných hodnôt pre deň, večer a noc v zmysle vyhlášky ako vykonávacieho predpisu a nie vymedzením konkrétnych dní a hodín tak, ako je to uvedené v ustanovení § 2 a 3 VZN.

Krajský súd sa stotožnil s názorom navrhovateľky, že nakoľko vo VZN je vymedzený aj maximálny možný rozsah stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prác alebo činností, z obsahu VZN jednoznačne nevyplýva, aké práva a povinnosti majú subjekty pri vykonávaní jednotlivých druhov prác a činností. Taktiež z obsahu VZN nie je zrejmé, pod aký druh práce alebo činnosti spadá údržba zelene, a teda nie je celkom jednoznačné, kedy túto činnosť

možno, resp. nemožno vykonávať. Takisto v ustanovení § 2 ods. 4 VZN sa neuvádza, akým spôsobom je potrebné obyvateľov oboznámiť s výkonom tejto činnosti (napríklad písomným oznámením na úradnej tabuli miestneho úradu alebo písomným oznámením na vchodových dverách príslušnej obytnej budovy a podobne). Z obsahu § 2 ods. 4 VZN vyplýva, že nepretržité betonárske práce alebo činnosti možno vykonávať len od pondelka od 08:00 hodiny do soboty do 13:00 hodiny, najviac však maximálne počas dvoch nocí v jednom týždni za sebou. Z tohto ustanovenia nie je zrejmé, čo v prípade, ak sa tento druh činnosti vykonával dve noci v jednom týždni za sebou, t. j. dokedy (do ktorej hodiny nasledujúceho dňa) je možné ešte vykonávať tento druh práce.

Z uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave konštatoval, že predmetné VZN nie je v súlade s ustanovením § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. a vykonávacím predpisom Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 549/2007 Z. z. a návrhu okresnej prokuratúry vyhovel.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP a nepriznal úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania, nakoľko jej podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie odporkyňa namietajúc nesprávne právne posúdenie veci.

Mala za to, že Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava – Ružinov na svojom rokovaní dňa 24. novembra 2009 schválilo Všeobecne záväzné nariadenie č. 8/2009, ktorým sa určujú protihlukové pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach alebo činnostiach v súlade s ustanovením § 27 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z.. Zároveň mala za to, že postupovalo v súlade s ustanovením § 4 odsek 3 písm. n/ zákona o obecnom zriadení, podľa ktorého obec pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje verejný poriadok v obci; nariadením môže ustanoviť činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané alebo obmedzené na určitý čas alebo na určitom mieste.

Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil. Zároveň žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že odporkyňa v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave 1S/143/2010-36 zo dňa 28. júla 2011 neuvádza žiadne právne relevantné skutočnosti, má iba za to,

že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci bez toho, aby uviedla v čom vidí toto nesprávne právne posúdenie. Odporkyňa vo svojom odvolaní iba bez bližšieho odôvodnenia uvádza, že pri schvaľovaní napádaného VZN postupovala v súlade s ustanovením § 27 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov ako aj v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 písm. n/ zákona č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Uviedla, že Okresná prokuratúra Bratislava II nikdy nespochybnila, že by odporkyňa pri prijímaní napádaného VZN porušila ustanovenie § 4 ods. 3 písm. n/ zákona č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov. Okresná prokuratúra Bratislava II však trvá naďalej na tom, že napádané VZN nie je v súlade s ustanovením § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov a vykonávacím predpisom Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 549/2007 Z. z., a to z dôvodov uvedených v proteste prokurátora Pd 9/10-6 zo dňa 04. marca 2010 ako aj v návrhu podaného podľa § 250zfa ods. 1 OSP zo dňa 03. júna 2010.

Pokiaľ odporkyňa v odvolaní žiada, aby jej súd priznal náhradu trov odvolacieho konania, s poukazom aj na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. d/ OSP navrhovateľka je toho názoru, že odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhovateľka žiadala Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vydané pod č. k. 1S/143/2010-36 zo dňa 28. júla 2011 potvrdil a náhradu trov odvolacieho odporkyňi nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

Podľa § 7 ods. 2 OSP v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 250zfa ods. 1 OSP ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Ustanovenie § 250zfa OSP vychádza z čl. 125 ods. 1 písm. c/ a d/ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“), zo znenia ktorého je zrejmé, že Ústava Slovenskej republiky pripúšťa možnosť, aby o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy so zákonmi vo veciach územnej samosprávy (čl. 68 ústavy) a so zákonmi, s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy vo veciach prenesenej štátnej správy (čl. 71 ods. 2 ústavy) mohol rozhodovať okrem ústavného súdu aj iný, t. j. všeobecný súd.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení siedmej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, a to konkrétne podľa jej ustanovenia § 250zfa, rozhodnúť v predmetnom konaní o súlade všeobecne záväzného nariadenia mesta so zákonom.

Všeobecne záväzné nariadenie obce alebo vyššieho územného celku je normatívny právny akt prijímaný orgánom obce alebo vyššieho územného celku, ktorým sú riešené zásadné otázky týkajúce sa obce alebo vyššieho územného celku ako celku, alebo osobitne

jej obyvateľov alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území, a to tak na úseku prenesenej štátnej správy ako i územnej samosprávy.

Všeobecne záväzné nariadenie vydáva územná samospráva na plnenie úloh samosprávy obce, mesta či vyššieho územného celku alebo ak to ustanovuje zákon; takéto všeobecne záväzné nariadenie nesmie odporovať ústave ani zákonom. Vo veciach, v ktorých obec, mesto či vyšší územný celok plnia úlohy štátnej správy, môžu vydať nariadenie len na základe splnomocnenia zákona a v jeho medziach; takéto nariadenie nesmie odporovať ani inému všeobecne záväznému právnomu predpisu.

Z podkladov spisu v posudzovanej veci je zrejmé, že Miestne zastupiteľstvo Mestskej časti Bratislava – Ružinov schválilo Všeobecné záväzné nariadenie č. 8/2009, ktorým sa určujú protihlukové pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach alebo činnostiach, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01. januára 2010. Účelom VZN v zmysle jeho úvodného ustanovenia je určiť protihlukové pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach alebo činnostiach, a tým zabezpečiť primeranú ochranu obyvateľov Mestskej časti Bratislava – Ružinov proti vzniku neprimeraného, alebo nadmerného hluku.

Podľa § 4 ods. 3 písm. n/ (do 31. marca 2010 písm. m/) zákona č. 369/1990 Zb. obec pri výkone samosprávy najmä zabezpečuje verejný poriadok v obci; nariadením môže ustanoviť činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané alebo obmedzené na určitý čas alebo na určitom mieste,

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia: nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi, medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 27 ods. 1 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba, ktoré používajú alebo prevádzkujú zdroje hluku, infrazvuku alebo vibrácií, správca pozemných komunikácií, prevádzkovateľ vodnej cesty, prevádzkovateľ dráhy,

prevádzkovateľ letiska, a prevádzkovatelia ďalších objektov, ktorých prevádzkou vzniká hluk (ďalej len „prevádzkovateľ zdrojov hluku, infrazvuku alebo vibrácií“), sú povinní zabezpečiť, aby expozícia obyvateľov a ich prostredia bola čo najnižšia a neprekročila prípustné hodnoty pre deň, večer a noc ustanovené vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. m/.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení ako aj ustanovení § 1 ods. 1, 2 a 3, § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 549/2007 Z. z. aj podľa jeho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) napadnuté VZN odporkyne tým, že nevymedzuje aj maximálne možný rozsah (limit hluku) stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prác alebo činností je v týchto častiach veľmi neurčité až nezrozumiteľné a jednoznačne z neho nevyplýva, aké práva a povinnosti majú fyzické a právnické osoby pri vykonávaní jednotlivých druhov prác a činností, nie je z neho zrejmé, pod aký druh práce alebo činnosti spadá údržba zelene a teda nie je celkom jednoznačné, kedy túto činnosť možno, resp. nemožno vykonávať (§ 2 ods. 6 VZN), ani sa neuvádza akým. Spôsobom je potrebné obyvateľov oboznámiť s výkonom tejto činnosti (napr. písomným oznámením na úradnej tabuli miestneho úradu alebo písomným oznámením na vchodových dverách príslušnej obytnej budovy a pod.) a v prípade nepretržitých betonárskych práce alebo činnosti nie zrejmé dokedy (do ktorej hodiny nasledujúceho dňa) je možné ešte vykonávať tento druh práce (§ 2 ods. 4 VZN).

Takto nejednoznačne formulované práva a povinnosti aj podľa názoru najvyššieho súdu môžu vnášať neistotu do právnych vzťahov vyplývajúcich z obsahu VZN.

Najvyšší súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu odporkyne zistil, že dôvody uvádzané odporkyňou v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa najvyšší súd v zmysle § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP v celom rozsahu stotožnil. V odvolacom konaní odvolateľka nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktoré by tieto závery spochybnili.

Za tohto stavu vo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní úspešnému navrhovateľke nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP) nakoľko mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková